

عنوان مقاله:

نهج البلاغه در اندیشه صلاح عبدالصبور با رویکرد بینامتنیت فرهنگی

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات ادبی متون اسلامی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

حسن گودرزی لمراسکی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

ادبیات معاصر عربی، دربردارنده مجموعه ای از مفاهیم نو و مدرن است که برخی از آنها را وامدار غرب می باشد. یکی از این مفاهیم، بینامتنیت است که معادل آن در زبان عربی تناس است. بینامتنیت، رویکردی فرهنگی- اجتماعی است که در تمامی حوزه ها، به خصوص ادبیات رسوخکرده و تحولات شگرفی را در آن به وجود آورده و دارای نموده های مختلفی است که عبارتند از مکالمه گرایی، بینافرهنگی و رمز شناسی که در این جستار نمود بینافرهنگی آن در شعر یکی از شاعران معاصر ادبیات عربی یعنی صلاح عبدالصبور، شاعر نوپرداز مصری مد نظر است. این نوشتار بر آن است تا رویکرد فرهنگی نهج البلاغه را با تحلیل محتوا و تکیه بر مفاهیم آن در ابیات او، مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار دهد. در این مقاله، نهج البلاغه به عنوان فرهنگ خودی معرفی گشته، و سعی می شود تا مفاهیم موجود در آن از قبیل فقر، ایمان و شخصیت در شعر عبدالصبور، بررسی گردد تا نگاه جامعه شناختی او در بیان و اصلاح مسائل و مشکلات اجتماعی، تبیین گردد چراکه فقر، بی ایمانی را به همراه دارد و ایمان، جامعه را اصلاح می کند و گفتار نیک همراه با عمل تکمیل کننده شخصیت انسان است.

کلمات کلیدی:

نهج البلاغه، صلاح عبدالصبور، بینامتنیت و بینافرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/569901>

